

Patria oppressa! il dolce nome  
no, di madre aver non puoi,  
or che tutta a' figli tuoi  
sei conversa in un avel.  
D'orfanelli e di piangenti

chi lo sposo e chi la prole  
al venir del nuovo sole  
s'alza un grido e fere il ciel.  
A quel grido il ciel risponde  
quasi voglia impietosito  
propagar per l'infinito,  
Patria oppressa, il tuo dolor.  
Suona a morto ognor la squilla,  
ma nessuno audace è tanto  
che pur doni un vano pianto  
a chi soffre ed a chi muor.

Op de grens tussen Engeland en  
Schotland betreuren de Schotse  
vluchtelingen het lot van hun land  
dat in handen is van de  
bloeddorstige tiran MacBeth, die  
Schotse edelen en de koning  
vermoord heeft.

Onderworpen Vaderland! De lieve naam,  
nee, van moeder kun je niet dragen,  
nu je voor je kinderen  
een graftombe bent geworden.  
Vanuit de wezen en de rouwenden,  
de een om een echtgenoot, de ander om een  
kind,  
stijgt bij het opkomen van de nieuwe zon  
een kreet op die de hemel uiteenrijt.  
Op die kreet antwoord de hemel  
alsof ze met medelijden wil  
verspreiden eindeloos,  
onderworpen Vaderland, je smart.  
De doodsklok luidt aanhoudend,  
maar niemand is zo moedig  
dat hij een vergeefse weklacht uit  
voor wie lijdt en voor wie sterft.